

Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân”

București

Revista

MOZAIC

Numărul 23

Ianuarie - Februarie

2015

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor șef: director, prof. ing. Nicoleta Gaidoș

Redactor șef adjunct: director adjunct, prof. dr. ec. Nina Hanciuc

Colectiv de redacție: prof. Bordianu Liviu, prof. Carabă Valeria-Georgiana, prof. dr. ec. Hanciuc Nina, prof. Ivan Iulia, prof. Nițu Marilena, prof. dr. Popescu Simon, prof. Stoianova Nicoleta

Elevi: Gheorghe Beatrice, Nițu Florentina, Dobrin Maria, Măriuță Daria, Stoian Ilinca Maria, Abouda Gealila, Lăteățã Diana

Coordonare colectiv de redacție: Catedra de Limba și literatura română

Grafică și tehnoredactare computerizată: prof. ing. Nicoleta Gaidoș,
prof. dr. ec. Nina Hanciuc

Secretar de redacție: analist programator ec. Elena Grosu

Responsabil financiar: ec. Milica Focheanu

Adresa: revista_mozaic@yahoo.com

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor!

COLEGIUL TEHNIC "MIRCEA CEL BĂTRÂN"

Str. Feroviarilor Nr. 37, sector 1, București, Tel./Fax 021.2242376 /021.2241955

MOTTO:

**"PRIN NOI VEȚI FI CEI DINTĂI MEȘTERI ISCUSIȚI,
CREATORI LIBERI, PODURI ÎNTRE GENERAȚII"**

REVISTA MOZAIC nr. 23

**IANUARIE - FEBRUARIE
2015**

CUPRINS

Dimitrie Cantemir – ridicarea Românei la rangul de limba de cultura de tip european.....	4
De-A Republica... On Line	9
Teatrul renascentist englez si creatorul lui.....	10
15 Martie - Ziua Internationala a Protectiei Consumatorului.....	13
Ce trebuie sa stim despre protectia consumatorului ?.....	15
Padurile ecuatoriale.....	19
Sa descoperim orasele patriei... ..	20
Beneficiile si utilizarile uimitoare ale apei oxigenate.....	22
Elemente chimice care se gasesc în corpul uman.....	26
Timp si spatiu în astronomie.....	29
Colegiul Tehnic “Mircea Cel Batrân” Locul În Care... Se Descopera Calitatile Umane.....	34
Combaterea analfabetismului functional.....	39
Citate celebre... ..	40
Emotii de noapte	41
Taina noptii	42
Cine sunt eu ?	42
Colegiul Tehnic “Mircea Cel Batrân” – Scurt Istoric -	43
Plan de scolarizare 2015 – 2016	45

DIMITRIE CANTEMIR – RIDICAREA ROMÂNII LA RANGUL DE LIMBĂ DE CULTURĂ DE TIP EUROPEAN

Prof. Carabă Georgiana

1. Dimitrie Cantemir - omul

Dimitrie Cantemir s-a născut la 26 octombrie 1673 în localitatea *Silișteni* din județul Fălciu, azi comuna Dimitrie Cantemir din județul Vaslui, în partea de sud a orașului Huși. A fost fiul lui Constantin și al Anei. La 15 ani a fost luat ostatic la Constantinopol unde a stat 17 ani, ca zălog al tatălui său pe lângă Înalta Poartă, înlocuindu-l pe Antioh, devenit ulterior domn al Moldovei.

Din luna martie 1693 până în luna aprilie a aceluiași an, după moartea tatălui său, a fost ales domn al Moldovei, dar Înalta Poartă nu l-a confirmat, astfel încât s-a întors la Constantinopol pentru a-și continua studiile. Cu prilejul unui război turco-austriac a efectuat o călătorie în Europa Centrală, ajungând și în Banat, la Timișoara. A avut astfel ocazia de a se convinge de unitatea lingvistică a

poporului român. *Antioh*, fratele mai mare și-a însușit întreaga moștenire, lăsându-l într-o situație precară. Din 1695 a fost capucheaie la Constantinopol, al fratelui său *Antioh*, acesta fiind ales domn.

S-a căsătorit cu fiica lui Șerban Cantacuzino, Casandra, care i-a dăruit mai mulți copii, între care viitorul poet, deputat de București, scriitor și diplomat rus, Antioh Dimitrievici Cantemir (1709 - 1744).

Turcii l-au înscăunat pe Dimitrie Cantemir la Iași în 1710, având încredere în el, dar noul domn - cărturar a încheiat la *Luțk* în Rusia, în 2-13 aprilie 1711, un tratat secret de alianță cu Petru cel Mare, în speranța eliberării țării de sub domnia turcească. În politica externă s-a orientat înspre Rusia. În subsidiar, s-a afirmat chiar faptul că ar fi încercat alipirea Moldovei Imperiului Rus așa cum făcuse și Ucraina. A fost un adept al domniei autoritare, adversar al atotputernicei marii boierimi și a fost împotriva transformării țăranilor liberi în șerbi.

După doar un an de domnie (1710 - 1711) s-a alăturat lui Petru cel Mare în războiul ruso-turc și a plasat Moldova sub suzeranitate rusească. După ce a fost înfrânt de turci la Stănilești - Fălciu pe Prut,

neputându-se întoarce în Moldova, a emigrat în Rusia, unde a rămas cu familia sa. A devenit consilier intim al lui Petru I și a desfășurat o activitate științifică rodnică. Lângă Harcov i s-a acordat un întins domeniu feudal și a fost investit cu titlul de Principe Serenissim al Rusiei la 1 august 1711.

A murit pe moșia sa Dimitrievka, la Kharkov, în 1723 și a fost înmormântat în Rusia. Actualmente, osemintele sale se odihnesc în Biserica Trei Ierarhi din Iași.

A fost primul român ales membru al Academiei din Berlin în 1714. În opera lui Cantemir, influențată de umanismul Renașterii și de gândirea înaintată din Rusia, s-au oglindit cele mai importante probleme ridicate de dezvoltarea social-istorică a Moldovei de la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul secolului al XVIII-lea.

Dimitrie Cantemir
(1673 - 1723)

*Pre cât este de
folos, la vreme de
trebuință, cuvântul
cuvios, pre atât
este de neputincios
cuvântul aceluia
care, nefiind
întrebat de nimeni,
tuturor dă sfat.*

2. Dimitrie Cantemir – cărturarul

Vorbind despre opera lui Dimitrie Cantemir, Constantin Noica a afirmat că „a rămas cel puțin o cercetare în care Cantemir nu e îndărățul nostru, ci poate înaintea noastră: „cercetarea în cuvânt” și că „noi nu ne mai ostenim astăzi, cum cerea el (D.Cantemir), să purcedem spre cele mai adânci învățături cu însăși limba noastră, ci luăm cuvintele gata făcute.”¹ În opinia lui Constantin Noica, Dimitrie Cantemir reprezintă, prin întreaga sa operă, modelul omului de cultură român.

Personalitate de mare prestigiu cultural, cunoscut în cercurile științifice ale Europei prin lucrările lui savante în domenii diferite, Dimitrie Cantemir, prin contribuțiile deosebite în domeniul limbii, s-a străduit să ridice limba noastră literară la nivelul celorlalte limbi literare existente atunci în Europa,

¹ Constantin Noica, *Cuvânt împreună despre rostirea românească*, București, Editura Humanitas, 1996, p.109.

capabile să exprime noțiunile cele mai abstracte, filozofice și științifice. El a criticat limba maternă, deoarece era săracă în termeni abstracti și avea o topică care menaja gândirea leneșă.

În limba română, Dimitrie Cantemir a redactat trei lucrări, în diverse domenii literar-științifice: *Divanul sau Gâlceava Înțeleptului cu Lumea sau Giudețul Sufletului cu Trupul*, tratat de morală publicat în tinerețe, 1698, dintr-o firească dorință de a egala prin eleganță și măiestrie tipăriturile din Țara Românească, *Istoria Ieroglifică*, roman politic și alegoric și *Hronicul vechimei a româno-moldo-vlahilor*, tratat de istorie românească. „Operele lui Cantemir scrise în limba română reprezintă o încercare de emancipare din tipare arhaice spre constituirea unei limbi literare culte.”²

În *Istoria Ieroglifică*, Cantemir își propunea „să șlefuiască, să subțieze o limbă pe care o considera destul de „brudie”, adică tânără, nematurizată literar și sub raportul posibilităților de exprimare a ideilor și cunoștințelor celor mai înalte, situație ce făcea din limba română un aluat receptiv la îmbogățirea lexicală și la înnoiri de tot felul.”³ Romanul are o structură compozițională savantă și prezintă evenimentele contemporane legate de lupta pentru domnie între partidele boierești din țările române, luptă care se reflectă și printr-o dispută filozofică, printr-un conflict de principii între două simboluri: Inorogul și Corbul, adică principele luminat și tiranul lipsit de scrupule.

Tematica filosofică și nivelul savant al discuțiilor din *Istoria Ieroglifică* îl obligă pe Cantemir să se gândească la o operație de meticuloasă modelare a limbii române din acea vreme. Este vorba de nevoia pe care o simțea marele scriitor și gânditor de a face ca limba noastră să fie capabilă de a exprima cunoștințele proprii stadiului de atunci al științei europene, filosofiei și al unei literaturi de înaltă ținută. În plan artistic, romanul este o creație în care limba română literară își descoperă forța expresivității plastice și acustice. „Stilul acestei scrieri e curgător, limba riguroasă și spiritul operei sarcastic, căci autorul întrebuințează mulțime de alegorii și de semne convenționale, pentru care s-a și dat numirea de „istoria ieroglifică” acestei lucrări”.

Prima lucrare a lui Cantemir, *Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea sau giudețul sufletului cu trupul*, tipărită la Iași în 1698, într-o dublă versiune, una grecească și una românească, abordează o temă tradițională a literaturii medievale⁴, aceea a disputei dintre suflet și trup.

Divanul lui Cantemir cuprinde trei părți. Prima parte, dialogată, este cea care conține de fapt „gâlceava” sau „giudețul” dintre suflet și trup, respectiv dintre Înțelept și lume. Partea a II-a reia acuzațiile aduse de Înțelept Lumii, argumentându-le cu citate din Biblie și foarte puține din filozofii

² *Dicționarul literaturii române de la origini până la 1900*, București, Editura Academiei, 1979, p.152.

³ Dimitrie Cantemir, *Istoria Ieroglifică*, Antologie, tabel cronologic, prefață și note de Ion Verdeș, București, Editura Albatros, 1977, p. XVIII.

⁴ Petru Vaida, *Dimitrie Cantemir și Umanismul*, București, Editura Minerva, 1972, p. 53.

antici. Partea a III-a, consacrată „păcii” între Înțelept și Lume, este menită să exprime concluzia întregii scrieri.

În *Descriptio Moldaviae*, Cantemir demonstrează însușiri de adevărat filolog când vorbește despre amănunte fonetice, lexicale, gramaticale, vrednice de reținut și care au constituit puncte de plecare pentru cercetările de mai târziu ale lingviștilor noștri.⁵

După prima mare mutație realizată în cultura veche românească, aceea a înlocuirii slavonei ca limbă de cultură cu româna, Cantemir realizează astfel pe cea de a doua: îmbogățirea limbii și șlefuirea ei literară. Primul pas în îmbogățirea limbii îl constituie împrumuturile lexicale, Cantemir împrumutând sau reactualizând unii termeni slavoni și împrumutând cuvinte din turcă, arabă, persană, italiană și în special din greacă și latină. Din necesitatea de a crea o terminologie științifică, Cantemir pleacă de la fondul lexical al limbii noastre și creează termeni noi. În această direcție, unul dintre procedee este extinderea sensului, a funcționalității unor cuvinte comune. De exemplu, cuvântul de origine slavă, *pricină* – cauză, motiv, ceartă, devine termenul filosofic *pricină*, cu sensul univoc de *cauză*, și, ca urmare, o componentă definitorie în expresii terminologice, ca: „pricină materiiască”, „pricina formei”, „pricina săvârșitoare”, „pricina pricinilor”, „pricina asupraitoare” etc. De asemenea, folosind procedeul expresiilor, al cuvintelor compuse, scriitorul creează termeni noi: „pricina clătitoare firească”, „scoatere în față”, „singură ființa lucrului”, „știința celor preste fire”, „știința lucrurilor ființăști”, „afară din ființă”, „ceea ce ieste, cele din ceput chipuri, forma filosofască” etc. Acestea sunt câteva exemple de calcuri semantice și de traduceri.

Referindu-se la nevoile îmbogățirii limbii, Cantemir se orientează după modelul limbilor de veche tradiție. În această privință, de multe ori el a mers pe o cale rodnică: „Faptul că numeroase neologisme (nu însă majoritatea) dintre cele împrumutate de Cantemir din greacă, latină sau din alte limbi romanice s-au păstrat până astăzi (adesea cu structura fonetică și morfologică modificată) e o dovadă că D. Cantemir a intuit, într-o oarecare măsură, linia de dezvoltare a vocabularului științific al limbii române literare. În această privință el continuă, de altfel, pe cronicarii moldoveni Grigore Ureche și Miron Costin și pe unii scriitori eclesiastici de mare prestigiu, ca Dosoftei.”⁶

Constantin Noica spune despre Dimitrie Cantemir că, „atunci când acesta nu găsea cuvinte în limba vorbită, îndrăznea să creeze el cuvinte, regândind conceptele respective.”⁷ Termenii din limba greacă cărora noi le spunem: gen, specie, diferență, propriu, accident, Cantemir îi folosea cu următoarele denumiri: „neamul”, „chipul” (întruchipare), „deosebirea”, „hirișia”, „timplarea”. Tot Noica vorbește

⁵ Gheorghe Bulgăr, *Problemele limbii literare în concepția scriitorilor români*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1966, p. 50.

⁶ Al. Rosetti, B. Cazacu, Liviu Onu, *Istoria limbii române literare*, vol. I, De la origini până la începutul secolului al XIX-lea, Ediția a doua, revăzută și adăugită, București, Editura Minerva, 1971, p.394.

⁷ Noica, *op. cit.*, p.110.

despre trei cuvinte folosite Cantemir: „ceință”, „cîtință”, „feldeință”, termeni care de fapt, vor să redea primele trei categorii aristotelice: substanță, cantitate, calitate. ⁸Gr. Tocilescu notează că, pentru categoriile logicii, D. Cantemir folosește ceință în loc de „ce este”, cîtință pentru „cât este” și feldeință pentru „ce fel este”.⁹ Se remarcă folosirea sufixului „-ință” la Cantemir, sufix pe care îl folosim și astăzi și care în trecut dădea alte cuvinte, care însă nu s-au păstrat, cum sunt de exemplu: „asemuință”, „înfîință”= preeminență, „priință”=atitudine favorabilă cuiva etc.

Limba populară și-a lăsat amprenta asupra creației lui D. Cantemir. În operele sale putem identifica numeroase elemente care aparțin folclorului românesc. Numeroase proverbe, zicători și expresii idiomatice sunt folosite atât ca elemente ale exprimării artistice, cât și ca mijloace de exprimare a unor noțiuni abstracte.

Limba literară tradițională, în care elementul popular ocupă un loc important, constituie temelia pe care Dimitrie Cantemir a încercat să construiască o limbă științifică, filozofică, introducând în limba tradițională o seamă de elemente savante¹⁰.

Cultura lui Dimitrie Cantemir este în primul rând latinească; el a fost, înainte de toate, un autor latin. În latină a scris *Istoria Imperiului Otoman*, *Descrierea Moldovei*, *Micul tratat de logică generală* și alte opere mai mici. *Hronicul vechimei a romano-moldo-vlahilor* a fost scris întâi latinește și tradus apoi în limba română.

Prin scrierile și contribuțiile sale, Dimitrie Cantemir a reușit să ridice limba română la rangul de limbă de cultură de tip european.

Bibliografie

- ..., *Dicționarul literaturii române de la origini până la 1900*, Editura Academiei, București, 1979.
- Bulgăr, Gheorghe, *Problemele limbii literare în concepția scriitorilor români*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1966.
- Cantemir, Dimitrie, *Istoria Ieroglifică*, Antologie, tabel cronologic, prefață și note de Ion Verdeș, Editura Albatros, 1977.
- Noica, Constantin, *Cuvânt împreună despre rostirea românească*, Editura Humanitas, București, 1996.
- Petrovici, Emil, „Limba lui Dimitrie Cantemir” în *Limba română*, 2, nr. 6, 1953.
- Rosetti, Al., B. Cazacu, Liviu Onu, *Istoria limbii române literare*, vol. I, De la origini până la începutul secolului al XIX-lea, Ediția a doua, revăzută și adăugită, București, Editura Minerva, 1971.
- Tocilescu, Gr., ms. 5148 al Acad. Rom., caietul 2
- Vaida, Petru, *Dimitrie Cantemir și Umanismul*, București, Editura Minerva, 1972.

⁸ Noica, *op. cit.*, p.110.

⁹ Gr. Tocilescu, ms. 5148 al Acad. Rom., caietul 2, pag. 333 și urm.; apud Noica, p.110.

¹⁰ Emil Petrovici, „Limba lui Dimitrie Cantemir” în *Limba română*, 2, nr. 6, 1953, pp. 5-16.

DE-A REPUBLICA... ON LINE

Gheorghe Beatrice (clasa a IX-a A)

Am creat un grup pe Facebook: „Colegiul Mircea cel Bătrân” este cel mai tare liceu”. Evident că după primele minute, dar și după primele like-uri, au început comentariile... Și probabil vă dați seama ce comentarii... Practic, am declanșat un conflict major între licee. Și ce dacă? Dacă vrei război, va fi război!”

Pentru a face față atacurilor, ne-am organizat în grupuri mai mici, chipurile de susținători, am infiltrat spioni în grupurile celorlalți și am continuat astfel războiul comentariilor, like-urilor și dislike-urilor.

Nu mi-am imaginat niciodată că Facebook-ul poate fi un câmp de luptă, dar cel puțin „peretele” meu așa arăta: comentarii de suport, injurii, persoane ce-mi doreau „moartea” din online, evident prin ștergerea conturilor personale, poze ce încercau să susțină discreditările postate etc.

Toată nebunia a durat vreo 3-4 zile, dar a reușit să instige la maxim adolescenții amatori de Facebook. La un moment dat, mi-am dat seama că „războiul” virtual este pe cale să ia amploare și e posibil să se lase cu „victime” colaterale sau chiar directe, dar în mediul real (vezi amenințările de genul: „Păi nu te prind eu în stația de autobuz?! Să vezi ce pățești!”). Așadar, „am strigat”, postând la mine pe „perete” următorul text: „STOP JOC! TOTUL A FOST UN EXERCİȚIU DE IMAGINAȚIE! De ficțiune, ați auzit? Sau, poate, întâmplător, ați citit „*Erasmus sau A doua fotografie cu oameni mici*” de M.H. Simionescu?! Am vrut doar să vă angrenez într-o mică dispută, război online, de amuzament, ca într-o joacă de copii. Inițial a fost drăguț, interesant și intrigant, dar acum a devenit cam periculos și, de aceea, ne oprim și ne acceptăm ca prieteni pe Facebook!”

TEATRUL RENASCENTIST ENGLEZ SI CREATORUL LUI

Prof. Nițu Marilena

La fel ca și în celelalte țări ale Europei apusene, la baza noilor fenomene culturale din Anglia a stat înlăturarea rânduieilor vechi, feudale, și dezvoltarea relațiilor burgheze. Epoca elisabetană (a doua perioadă a Renașterii) cuprinde a doua jumătate a secolului al XVI-lea și începutul secolului al XVII-lea. Este perioada celei mai mari înfloriri a literaturii Renașterii care cuprinde și activitatea lui Shakespeare.

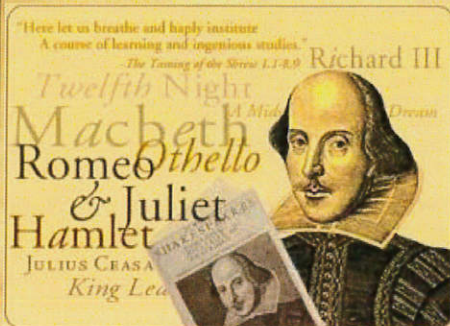
Drama engleză din epoca Renașterii a apărut pe baza sintezei ideilor umaniste înaintate și a dramei populare. A fost o artă autentică. În ea și-au găsit reflectarea cele mai mari năzuințe ale poporului, ostilitatea lui față de toate formele de asuprire a omului. Populară prin spiritul ei, drama aceasta s-a dezvoltat pe solul celor mai bune tradiții ale dramei orășenești medievale, îmbogățite de noua atitudine umanistă față de viață. Aceasta s-a desfășurat în strânsă legătură cu teatrul și arta scenică.

La sfârșitul secolului al XV-lea, în Anglia își fac apariția primele trupe profesionale de actori, care jucau în casele persoanelor de vază, în piețele publice, și în curțile hanurilor. Teatrele permanente au apărut la Londra în a doua jumătate a secolului al XVI-lea. În 1576, actorul James Burbage a construit primul teatru, numit *The Theatre* (Teatrul). Doi ani mai târziu, la Londra existau opt teatre, iar la începutul secolului al XVII-lea, aproape douăzeci: *Cortina*, *Trandafirul*, *Globul* (aici juca trupa din care făcea parte Shakespeare), *Lebăda*, *Speranța*, *Taurul Roșu* și altele. Trupa de teatru era alcătuită de obicei din doisprezece până la șaisprezece actori. Toate rolurile, inclusiv cele feminine, erau interpretate de bărbați. Indiferent de epoca sau țara reprezentată în piesă, actorii jucau în costume contemporane, caracterizate prin bogăția materialului și a podoabelor. Spectacolul avea loc ziua. Ieșirea tuturor personajelor în scenă însemna sfârșitul unui episod. Spectatorii erau deprinși să vadă cum scena, care reprezentase un castel, se transformă într-o grădină, într-o pădure etc. Publicul află despre aceste schimbări din replicile personajelor care descriau sau arătau în câteva cuvinte locul unde se găseau, dacă acțiunea se petrecea ziua sau noaptea etc. Așa arătau teatrele pentru care și-a creat piesele cel mai mare dramaturg englez – Shakespeare.

William Shakespeare s-a născut în orășelul provincial Stratford-on-Avon, în familia unui orășean înstărit. După ce a învățat la școala locală de gramatică a fost ajutor al învățătorului din Stratford.

Pe Shakespeare îl atrăgea Londra cu viața ei furtunoasă și cu posibilitățile ei neașteptate. În jurul anului 1590 intrase deja în teatru. Acesta a fost mai întâi angajat apoi a devenit acționar și coproprietar al teatrului. El și-a început activitatea dramatică încă din primii săi ani de muncă în teatru. La început a prelucrat piesele altor autori, apoi a trecut la creația originală. Prelucrările erau radicale încât Shakespeare crea de fiecare dată o operă cu desăvârșire nouă pe baza unui subiect vechi, uneori popular. Astfel de prelucrări au fost: *Comedia încurcăturilor*, *Îmblânzirea Scorpiei*, *Regele Ioan*, *Hamlet* și *Regele Lear*.

Confruntarea pieselor arată că Shakespeare păstra de obicei subiectul îmbogățind acțiunea și caracteristicile personajelor înnoindu-le replicile. Ceea ce la predecesorii lui nu era decât o schemă căpăta la Shakespeare viață intensă și naturală. Acesta a fost apreciat atât ca poet, cât și ca autor dramatic. Marile tragedii create de Shakespeare la începutul secolului al XVII-lea i-au consacrat definitiv primul loc între autorii care scriau pentru scenă. Activitatea teatrală a lui Shakespeare a durat aproape un sfert de secol. În 1612-1613 el a părăsit Londra și s-a înapoiat la Stratford, unde și-a petrecut ultimii ani. A murit la 23 aprilie 1616 în vârstă de 52 de ani.

Specialiștii afirmă că a scris treizeci și șapte de piese în care și-a zugrăvit epoca profund și multilateral. Operele sale dramatice au constituit cea mai deplină reflectare a vieții sociale din epoca Renașterii. Shakespeare era adeptul umanismului și prin operele sale a luat parte la lupta împotriva feudalismului, contribuind la desfășurarea procesului istoric care s-a încheiat prin afirmarea orânduirii burgheze. În operele sale înfățișează viciile societății burgheze care se năștea. Caracterul popular al artei lui Shakespeare constituie trăsătura esențială a acesteia: *Ce se dezvoltă într-o tragedie? Care este scopul ei? Omul și poporul. Soarta omului, soarta poporului. Iată de ce e mare Shakespeare*, scria Pușkin. Piesele lui au fost consacrate unor subiecte și probleme care preocupau poporul. Ben Jonson îl numește pe Shakespeare *sufletul veacului*. Acesta a exprimat năzuința înflăcărată a poporului spre o viață mai bună, indignarea lui față de nedreptățile orânduirii existente, setea lui de acțiune, dragostea activă pentru viață, intransigența față de toate aspectele răului social.

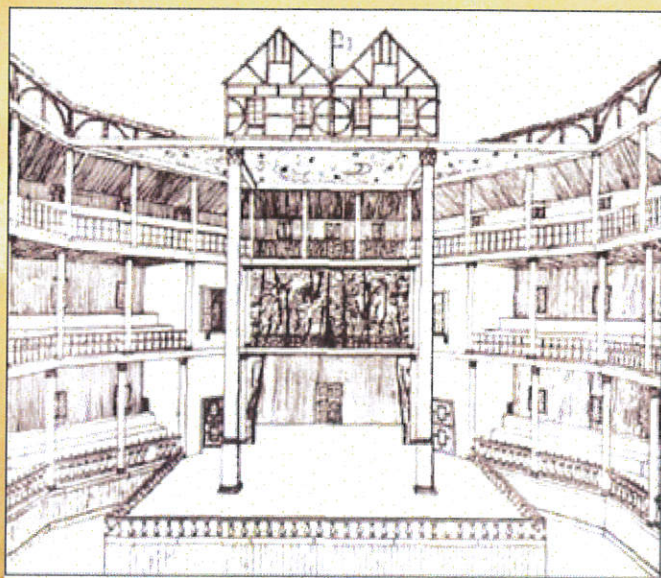
Arta lui Shakespeare este aceea a unui înalt adevăr artistic de viață. Goethe scria că: *adevărul și viața însăși alcătuiesc impresionanta temelie a operelor sale; de aceea pare atât de autentic și de puternic tot ce a scris*. O contribuție deosebit de importantă la tezaurul artistic al omenirii a constituit-o arta zugrăvirii caracterelor omenești prin îmbinarea tipicului și individualului în personajele create; ele

sunt ființe vii, cu multe pasiuni și multe vicii; împrejurările dezvoltă în fața spectatorului caracterele lor variate și multilaterale. Personajele lui Shakespeare sunt tipice, dar, totodată ele sunt și individualizate. Fiecare își are trăsăturile sale proprii și nu putem să-l confundăm pe unul cu altul. *Fiecare om iubește, urăște, se întristează, se bucură, dar fiecare o face în felul său...* scrie Pușkin.

Fiecare piesă a lui Shakespeare zugrăvește un cerc larg de relații din cadrul vieții: dramaturgul descrie diferite pături ale societății, pe cele superioare ca și pe cele inferioare. În fiecare din ele există conducători de stat, aristocrați, oameni din clasele de mijloc, reprezentanți ai muncii intelectuale și oameni simpli. Piesele lui nu se supun regulilor unei împărțiri stricte pe specii. În piesele lui, de la sublim până la ridicol nu este decât un pas. Măiestria lui se vedește în uimitorul dramatism al acțiunii pieselor. Dezvoltarea evenimentelor descrise este de un dinamism neobișnuit, dând impresia că tot ce se întâmplă este pe deplin veridic. În piesele lui, poezia adevărată se îmbină cu cea mai grosolană proză, judecățile adânc filosofice cu vorbele de duh caracteristice bâlciurilor, sentimentele cele mai puternice cu discuțiile profesionale. Orice emoție, orice gând capătă forma corespunzătoare. Dacă anumite personaje folosesc un limbaj vulgar, acest fapt se datorește caracterului lor.

Parcurgând operele lui Shakespeare observăm faptul că ne aflăm în fața unor texte destinate nu atât pentru a fi citite cât pentru a fi jucate pe scenă. Goethe scria în legătură cu aceasta: *Scriindu-și piesele e îndoielnic că Shakespeare se gândea că ele vor fi puse la îndemâna cititorilor sub forma unor rânduri de litere tipărite, care pot fi calculate și comparate între ele; mai curând, atunci când scria, el vedea în fața sa scena. Pentru el, piesele erau ceva mobil și viu, ceva care se revarsă năvalnic pe scenă în fața spectatorilor, ceva care nu poate fi reținut și supus unei critici mărunte, de amănunt; de aceea unica lui preocupare a fost să redea tot ce putea fi mai pregnant și mai grăitor în momentul respectiv.*

După acest moment, arta dramatică engleză nu avea să se mai ridice niciodată până la culmile pe care le atinsese.

15 Martie – ZIUA INTERNATIONALĂ A PROTECTIEI CONSUMATORULUI

Dobrin Maria și Măriuța Daria, clasa a X-a B
Coordonator: prof. ec. Mîrșanu Mădălina

Protecția Consumatorului apare ca o reacție la imperfecțiunile pieței. Programele Guvernului în domeniu urmăresc realizarea unei calități corespunzătoare a bunurilor și serviciilor oferite pieței, asigurarea unor prețuri corespunzătoare cu veniturile populației, informarea eficientă a consumatorilor și apărarea acestora împotriva unor politici economice agresive.

Implicarea statului în procesul de protecție a consumatorului se concretizează în elaborarea unei legislații corespunzătoare și în organizarea unor instituții specializate însărcinate să aplice legile respective.

Știați că prima organizație de protecție a consumatorului a fost înființată în 1898 în S.U.A. sub denumirea de Liga Națională a Consumatorilor și odată cu constituirea unor organe administrative competente, autoritățile americane încep să emită o serie de reglementări în sensul protejării sănătății consumatorului?

Abia după cel de-al Doilea Război Mondial Mișcarea consumatorilor se face simțită în Europa.

În Marea Britanie asociația consumatorilor este înființată cu un sprijin de 2000 de dolari din partea americanilor și are primul sediu într-un garaj. Alte asociații ale consumatorilor apar și în Franța, Belgia, Olanda și Germania.

Începând cu anii '50 Mișcarea consumatorului se răspândește în Australia și Asia, dar și în unele țări din Africa și America latină.

Consumers International a stabilit ziua de 15 martie ca fiind ziua mondială a drepturilor consumatorilor, deoarece la 15 martie 1962 președintele american J.F.Kennedy adresează un mesaj americanilor în care sunt exprimate clar drepturile consumatorului: dreptul la sănătate, dreptul la informare, dreptul la alegere și dreptul de a fi ascultat. În prezent Consumers International numără peste 200 de membri, reprezentând peste 80 de țări.

Știați că în 1990 Protecția Consumatorului s-a făcut resimțită și în România? [Asociația pentru Protecția Consumatorilor din România \(APC România\)](#) este o organizație neguvernamentală, apolitică și nonprofit, înființată în 10 februarie 1990. APC-România este singura organizație de utilitate publică, membră a Organizației Europene a Consumatorilor, care are ca principal obiectiv apărarea, promovarea și reprezentarea prin toate mijloacele legale ale drepturilor și intereselor consumatorilor în raporturile cu operatorii economici și instituțiile statului.

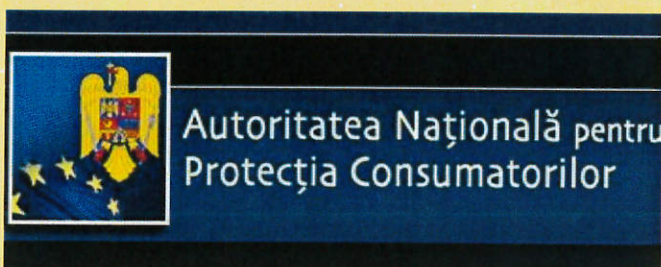

În fiecare an, [Organizația Internațională a Uniunilor de Consumatori - Consumers International](#) propune o temă pentru ziua consumatorului. Tema aleasă reflectă subiectul de maxim interes al perioadei pentru consumatorii din întreaga lume, tema anului 2015 fiind **”Dreptul consumatorilor la hrana sănătoasă”**.

CE TREBUIE SA STIM DESPRE PROTECTIA CONSUMATORULUI?

Prof. dr. ec. Nina Hanciuc

La nivel național, **principala instituție** implicată în politica de protecție a consumatorilor este **Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (ANPC)**, organ de specialitate al administrației publice centrale, aflat în subordinea Guvernului României. ANPC coordonează și realizează strategiile și politica guvernului în domeniul protecției consumatorilor, prevenind și combătând practicile care dăunează sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, evaluând și efectele pe piață ale sistemelor de supraveghere a produselor și serviciilor destinate acestora.

➤ Printre **prevederile importante ale actelor normative la nivel național din domeniul protecției consumatorului**, regăsim, de exemplu, în Legea nr. 296 din 28 iunie 2004 privind Codul consumului, la art. 10, următoarele:

- *este interzisă condiționarea vânzării către consumator a unui produs, de cumpărarea unei cantități impuse sau de cumpărarea concomitentă a unui alt produs sau serviciu. De asemenea, este interzisă prestarea unui serviciu către consumator, condiționată de prestarea altui serviciu sau de cumpărarea unui produs.*
- *orice vânzare forțată este interzisă, iar expedierea unui produs sau prestarea unui serviciu către o persoană se face numai în baza unei comenzi prealabile din partea acesteia.*
- *pentru produsele de folosință îndelungată, acestea trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de către producător, conform prevederilor legale.*
- *vânzătorul trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului și să ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice care trebuie să însoțească produsul.*

Tot astfel, cheltuielile legate de înlocuirea produselor defecte, de remedierea sau de restituirea contravalorii acestora vor fi suportate de vânzător și recuperate de acesta de la producător sau, după caz, de la importator sau de la furnizorul anterior aflat pe lanțul de distribuție, dacă prin contractul încheiat între aceștia nu s-a stabilit altfel.

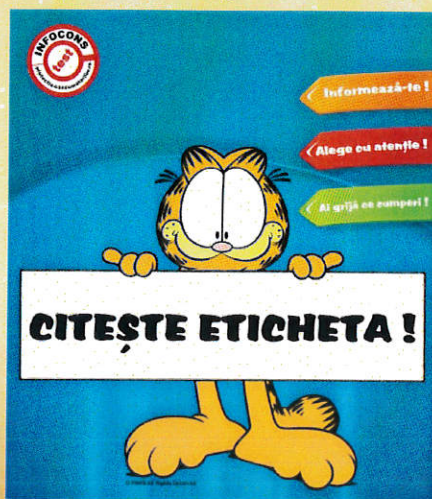
În cazul lipsei conformității constatate de consumator, acesta are dreptul de a solicita vânzătorului, ca măsură reparatorie, repararea sau înlocuirea produselor, în fiecare caz fără plată, cu excepția cazului în care această solicitare este imposibilă sau disproporționată.

Orice reparare sau înlocuire a produselor va fi făcută în cadrul unei perioade rezonabile de timp, stabilită de comun acord între vânzător și consumator și fără nici un inconvenient semnificativ pentru consumator, luând în considerare natura produselor și scopul pentru care acesta a solicitat produsele, în condițiile legii.

• **Între obligațiile producătorului, legea enumeră:**

- a) să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de produsul cu defect, precum și pentru cel cauzat ca rezultat cumulativ al produsului cu defect cu o acțiune sau o omisiune a unei terțe persoane;
- b) să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;
- c) să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise sau declarate;
- d) să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață sau de la consumatori produsele la care organele abilitate sau specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;
- e) să asigure, în cursul procesului de producție, condiții igienico-sanitare conform normelor sanitare în vigoare.

- **Regulamentul de informare cu privire la produsele alimentare a înlocuit, din data de 13.12.2014, regulamentul de etichetare a produselor alimentare în Uniunea Europeană. Acesta se aplică pentru toate etapele lanțului de prelucrare a produselor alimentare și companiile implicate (în măsura în care acestea transmit consumatorilor informații legate de produsele alimentare), pentru toate produsele alimentare pentru consumatorul final**

Informațiile solicitate în conformitate cu regulamentul 1169/2011 trebuie plasate pe ambalajele produselor alimentare sau pe o etichetă prinsă de aliment.

Art. 9 din regulamentul 169/2011 enumeră informațiile obligatorii, după cum urmează:

- a) *Denumirea produsului alimentar (art. 17);*
- b) *Lista ingredientelor (art. 18-20);*
- c) *Ingredientele și aditivii ce pot declanșa alergii și intoleranțe (art. 21 și anexa II);*
- d) *Cantitățile ingredientelor [QUID] (art. 22);*
- e) *Cantitatea de umplere netă (art. 23 și anexa IX);*
- f) *Data expirării sau data până la care se poate consuma (art. 24 și anexa X);*
- g) *Instrucțiunile speciale privind depozitarea și/sau utilizarea (art. 25);*
- h) *Numele producătorului alimentar care și comercializează;*
- i) *Țara de origine sau locul de proveniență (art.26);*
- j) *Instrucțiunile de utilizare – dacă sunt necesare (art. 27);*
- k) *Indicarea conținutului de alcool al băuturilor > 1,2 % vol. Alcool (art. 28 și anexa XII);*
- l) *Declarația valorii nutriționale (art. 29 -35).*

Excepții:

- *Sticlele re folosibile cu etichetă ce nu poate fi înlăturată;*
 - *Ambalajele cu o suprafață mai mică de 10 cm²;*
 - *În ambele cazuri trebuie aplicate doar informațiile prevăzute la :a), c), e), f) și l);*
 - *Nu este nevoie de o listă a ingredientelor în cazul produselor alimentare care conțin un singur ingredient;*
 - *Pentru produsele alimentare vrac sunt obligatorii doar informațiile prevăzute la c).*
- ANPC a pus la dispoziția consumatorilor **Telefonul consumatorilor INFOCONS – 021/9551**, apelabil din orice rețea de telefonie fixă sau mobilă, telefon cu tarif normal în rețeaua Telekom.

InfoCons
021-9551

Informații esențiale pentru consumatori
și operatorii economici

Click aici pentru detalii

Operatorii economici au obligația să afișeze numărul de telefon **INFOCONS – 021.9551**, linie telefonică cu tarif normal, adresa și numerele de telefon/fax și adresele de e-mail ale comisariatelor regionale pentru protecția consumatorilor și comisariatelor județene pentru protecția consumatorilor, în a căror rază teritorială se află operatorul economic, precum și adresa site-ului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor: www.anpc.gov.ro

- **Primirea reclamațiilor de la consumatori se face la sediul Comisariatelor Județene/Comisariatului Municipiului București pentru Protecția Consumatorilor**, în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea operatorul economic reclamat. Conform prevederilor legale,

reclamațiile și sesizările se fac în format scris sau în format electronic și se transmit prin poștă clasică sau electronică la sediul Comisariatului Județean /Comisariatului Municipiului București pentru Protecția Consumatorilor sau se depun personal.

Cum se depune o reclamație?

Consumatorii trebuie să apeleze la această modalitate numai după ce încearcă să rezolve amiabil problema cu operatorul economic care a comercializat produsul sau a prestat serviciul.

În situația în care nu s-a ajuns la o înțelegere cu vânzătorul sau cu administratorul unității, atunci consumatorul are dreptul să depună o reclamație la Comisariatul Județean /Comisariatul Municipiului București pentru Protecția Consumatorilor.

Reclamația sau sesizarea se face în nume personal. Petițiile înaintate prin avocat se acceptă numai însoțite de împuternicire avocațială.

Reclamația/sesizarea se rezolvă în termenul legal de 30 de zile, conform prevederilor O.G. nr. 27/2002 privind activitatea de soluționare a petițiilor, modificată. În cazul în care este nevoie de mai mult timp pentru cercetare, termenul poate fi prelungit cu 15 zile, cu acordul conducerii.

O condiție obligatorie este ca reclamația să fie însoțită de toate documentele probatorii, respectiv factura fiscală, bon fiscal sau chitanță, contract, certificat de garanție sau alte documente, după caz.

Pentru a putea fi instrumentate de către comisarii de protecție a consumatorilor, reclamațiile trebuie să îndeplinească condițiile prezentate mai sus. În caz contrar acestea se clasează din lipsă de informații.

PADURILE ECUATORIALE

Stoian Ilinca Maria – clasa a IX-a D

Sunt situate predominant pe 5 ° latitudine de o parte și de alta a Ecuatorului, în bazinul Amazonului, în bazinul fluviului Congo, în Nigeria și în Golful Guineii, în Arhipelagul Indonezian, Insulele Filipine și nord-estul Australiei.

Climatul este ecuatorial cu temperaturi medii anuale ridicate, de 25 – 27 ° C și precipitații abundente și constante, de peste 2000 mm pe an. Acest climat favorizează dezvoltarea unei vegetații luxuriante, cu o mare varietate de specii de plante. Sunt tot timpul verzi (sempervirescente), dispuse etajat pe trei - patru straturi de arbori, arbuști și ierburi. În zonele litorale, pe sol mâlos, se pot forma păduri de mangrove.

Cele mai răspândite specii de plante sunt: *arborele de cauciuc*, *arborele de chinină*, *abanosul*, *mahonul*, *palisandrul*, *cocotierul*, *bananierul*, *palmierul de ulei*, *liane*, *orhidee*, *ferigi etc.*

În urma defrișărilor se instalează o vegetație secundară, foarte densă, care este cunoscută sub denumirea de junglă.

Fauna este reprezentată prin: maimuțe (cimpanzeu, gorilă, urangutan, babuin, pavianul); pantera, jaguarul; păsări (colibri, papagali, pasărea – clopot); reptile (iguana, pitonul, anaconda, șarpele boa); insecte

(musca țețe, termite, păianjeni uriași). Solurile specifice sunt lateritele, cu o fertilitate scăzută.

Căldura și umiditatea ridicată provoacă o descompunere a resturilor organice astfel încât humusul nu are timp să se formeze.

Sa descoperim orasele patriei...

OBIECTIVE TURISTICE ÎN MUNICIPIUL RÂMNICU SĂRAT

Prof. dr. Popescu Simona

Activitățile turistice au o pondere foarte redusă în economia municipiului Râmnicu Sărat, de doar 0,3%¹¹, explicată prin slaba dezvoltare a infrastructurii și serviciilor turistice. Partea centrală a orașului cuprinde principalele resurse turistice antropice: vestigii arheologice, muzeul municipal și monumente de arhitectură. Toate acestea sunt într-o stare avansată de degradare și deteriorare, în vederea includerii lor într-un circuit turistic fiind necesare ample măsuri de reabilitare, de restaurare și de promovare a lor.

Complexul Brâncovenesc, cel mai valoros monument al municipiului, se află în partea centrală, în apropierea Pieței. Această capodoperă arhitecturală datează de la sfârșitul secolului XVII, din vremea domnitorului Constantin Brâncoveanu și este compus din Casa Domnească și Biserica Mănăstirii. O valoare deosebită o au, pe lângă istorie, picturile realizate de pictorul Pârvu Mutu și coloanele în stil brâncovenesc. Starea avansată de degradare a impus demararea în anul 2009 a unor lucrări de reabilitare, care continuă și în prezent.

Muzeul municipal Râmnicu Sărat a fost înființat din anul 1960 și are secții de artă plastică (opere valoroase), etnografie și artă populară (costume și unelte autentice manufacturate cu originea în Valea Râmnicului), științe naturale (18000 de exemplare de floră și faună din zonă), istorie și istoria culturii (piese arheologice ce aparțin diverselor culturi, din zonă). Lipsa fondurilor financiare din partea

municipalității și încasărilor foarte mici din vânzarea билетelor de numai 153 RON în anul 2005 și 300 RON în anul următor, nu a permis începerea lucrărilor de reabilitare exterioară și interioară impuse de starea Muzeului.

În Penitenciarul Râmnicu Sărat cunoscut ca un real infern al ororilor comuniste, au fost închiși și Ion Mihalache, decedat aici, Corneliu Coposu și Ion Diaconescu. În ciuda apartenenței clădirii la mai multe

¹¹ P.U.G al municipiului Râmnicu Sărat, 2010, p.22

ministere: Ministerul Agriculturii, Ministerul Culturii și în prezent Institutului pentru investigarea crimelor comuniste, starea actuală a clădirii și a zidurilor este una deplorabilă. Lipsa unor lucrări imediate de reabilitare totală a clădirii ar putea duce la ruina acesteia.

Palatul Lupescu, în prezent Palatul Fiscal, construit între anii 1888-1889 cu o arhitectură franceză, pentru a deveni un obiectiv turistic trebuie să beneficieze de lucrări de reabilitare.

Casa municipală de cultură (foto 1), ce poartă numele sopranei Florica Cristoforeanu, născută în Râmnicu Sărat, a fost construită între 1949-1959 reflectând influența arhitecturii sovietice din acea perioadă.

În fața Casei de cultură se află monumentul Alexandru Vlahuță (foto 2).

Palatul Administrativ din zona centrală (foto 3), a fost construit în anul 1897 și adăpostește în prezent, în clădirea bine conservată sediul Primăriei și a Consiliului Local.

Clădirea Bibliotecii municipale este localizată în partea centrală a orașului și are potrivit PIDU statut de patrimoniu național.

BIBLIOGRAFIE

Deșliu, A. (2002), *Râmnicu Sărat - ghid turistic*, Ed. Pallas, Focșani

Erdeli, G., și colab. (1999), *Dicționar de geografie umană*, Ed. Corint, București

Nicolescu, V. (2010), *Județul Slam Râmnic, Un colț de Țară Românească*, vol III, Viața economică și socială, Ed. Editgraph, Buzău

Suditu (P.), Simona. (2010), *Orașul Râmnicu Sărat-component activ sau pasiv în zona sa de influență?*, Comunicări de Geografie, vol. XIV, Ed. Universității din București, p.361-365

*** PIDU (Planul Integrat de Dezvoltare Urbană) al municipiului Râmnicu Sărat, 2009

*** PUG Râmnicu Sărat, 1996; 2010

BENEFICIILE SI UTILIZARILE UIMITOARE ALE APEI OXIGENATE

Prof. Ivan Iulia

Apa oxigenată, denumită și "*peroxid de hidrogen*" sau "*perhidrol*" este utilizată în domenii ca: industria detergenților, celulozei și hârtiei, industria metalurgică și minieră, decolorant în industria textilă, tratarea apei potabile și a apelor reziduale, sinteze în industria chimică, rafinarea țițeiului, protecția mediului. În domeniul medical, apa oxigenată este utilizată ca antiseptic sub forma unei soluții diluate.

Beneficii și utilizări ale apei oxigenate:

1. Albirea rufelor – o alternativă la înălbitori

Apa oxigenată este excelentă pentru a scăpa de petele de sânge de pe haine și covoare.

2. Sănătate

Corpul omenesc produce apă oxigenată pentru a lupta cu infecția, care trebuie să fie prezentă pentru ca sistemul imunitar să funcționeze corect. Celulele albe ale sângelui le cunoaștem sub numele de leucocite. O subclasă a leucocitelor, numită neutrofile, produce peroxid de hidrogen ca primă linie de apărare împotriva toxinelor, paraziților, bacteriilor, virusurilor și levurilor.

3. Băie de reținere și detoxifiere

Se utilizează circa 2 l de apă oxigenată concentrată 3% într-o cadă plină cu apă caldă. Se stă în apă pentru cel puțin ½ oră, adăugând apa fierbinte pe cât este nevoie pentru a menține o temperatură confortabilă.

4. Ciuperca piciorului

Deși mai este nevoie de studii pentru a arăta că această soluție funcționează pentru oricine, este un remediu casnic rapid care merită încercat. Pentru a ajuta la tratarea ciupercii piciorului, se pulverizează o mixtură (50%/50%) de apă oxigenată și apă pe picior (în special degetele) în fiecare seară și se lasă să se usuce.

5. Spălături

Se adaugă 2 căpăcele de apă oxigenată 3% în apă distilată caldă de două ori pe săptămână pentru a înlătura prin spălături cu această soluție chiar și infecțiile levurice cronice.

6. Infecții

Se înmoaie orice infecții sau tăieturi în soluție de apă oxigenată 3% pentru zece minute de câteva ori pe zi. Chiar și cangrena care nu s-ar vindeca cu niciun fel de medicamente a fost vindecată prin înmuiere în peroxid de hidrogen. Se pune jumătate de flacon de apă oxigenată în cadă pentru a scăpa de furunculi, ciuperci sau alte infecții ale pielii.

7. Infecții ale sinusurilor

O lingură de apă oxigenată 3% adăugată la o cană de apă neclorată poate fi utilizată ca spray nazal. În funcție de gradul de afectare a sinusurilor, se poate ajusta cantitatea de apă oxigenată utilizată.

8. Îngrijirea rănilor

Apa oxigenată 3% este utilizată medical pentru curățarea rănilor, înlăturarea țesuturilor moarte, și ca agent de debridare (dezinfectare) orală. Apa oxigenată stopează sângerarea capilarelor. Unele surse recomandă înmuierea infecțiilor sau tăieturilor pentru cinci-zece minute de câteva ori pe zi.

Totuși spălarea și clătirea sunt suficiente. Nu ar trebui lăsată soluția pe țesut deschis pentru perioade extinse de timp întrucât, precum multe alte antiseptice oxidante, peroxidul provoacă vătămări ușoare țesutului la rănilor deschise. De aceea este important să fie utilizat cu precauție.

9. Apă de gură

Mulți oameni nu realizează că apa oxigenată constituie o apă de gură foarte eficientă și ieftină. Se utilizează apa oxigenată 3% și se adaugă puțină clorofilă lichidă pentru aromatizare.

10. Pastă de dinți

Se utilizează bicarbonat de sodiu și se adaugă apa oxigenată 3% pentru a face o pastă.

11. Curățirea dinților prin periaj

Se înmoaie periuța în apa oxigenată 3% și se periază dinții. Se înmoaie periuța de dinți în apa oxigenată pentru a o menține fără germeni infecțioși.

12. Dureri de dinți

Apa oxigenată nu este analgezic. Totuși, ca agent antiviral, antibacterian și antifungic, este eficient în tratarea patogenilor ce cauzează infecțiile.

13. Albirea dinților

Utilizând apa oxigenată 3% ca apă de gură pentru o anumită perioadă, se poate observa că dinții se albesc frumos și fără efort.

14. Deschiderea la culoare a părului

Apa oxigenată este agent de albire și este utilizat pentru deschiderea la culoare a părului. Se diluează peroxid 3% cu apă (50%/50%) și se pulverizează soluția pe părul umed după un duș, și se piaptână părul pentru ca soluția să pătrundă uniform în părul umed.

15. Lentile de contact

Apa oxigenată este utilizată ca dezinfectant în soluția de curățat lentile fără frecare, datorită capacității ei de a descompune proteinele ce se acumulează pe lentilă și datorită răspunsului imunitar al ochiului, rezultând un confort sporit pentru cei cu ochi sensibili.

16. Apa oxigenată utilizată ca atare sau diluată

Se curăță mesele sau suprafețele de lucru din bucătărie cu apă oxigenată pentru a omorî germeni și a lăsa în urmă un miros proaspăt. Se pune puțină apă oxigenată pe cârpa cu care se șterge sau se pulverizează pe tăblii. Apa oxigenată este utilizată și pentru a curăța sticla și oglinzile fără a lăsa pete la uscare. Totodată se poate folosi și nediluată pentru a dezinfecta interiorul frigiderelor și cutiile de gustări ale copiilor.

17. În mașina de spălat vase

Se adaugă 60 ml de apă oxigenată 3% detergentului de vase utilizat la mașină. Se umple un flacon de spray cu un amestec părți egale de apă oxigenată 3% și apă pentru a dezinfecta fără distrugerea scurgerilor, așa cum se întâmplă cu clorul sau alți dezinfectanți. După clătirea tocătorului de lemn, se toarnă sau se pulverizează peroxid (și apoi oțet) pe el pentru a omorî salmonella și alte bacterii.

Apa oxigenată este utilizată și pentru a curăța oglinzile pentru că nu lasă pete după uscare. Combinația de oțet și peroxid constituie un agent dezinfectant ieftin, eficient și non-toxic și se spune că este bun și pentru jucăriile animalelor de companie, cuști, colivii și alte dispozitive destinate acestora.

18. Mucegaiul

Mucegaiul se curăță cu apă oxigenată atunci când casa devine contaminată biologic din cauza invaziei mucegaiului, cum ar fi casele cu igrasie.

20. Spălatul rufelor/Înlăturarea petelor

Apa oxigenată 3% este cea mai bună soluție anti-pete dacă este utilizată destul de rapid după pătare. Dar trebuie ținut cont că va albi sau va decolora multe țesături.

21. Înălbitor

Se poate adăuga o cană de apă oxigenată în loc de înălbitor la o încărcătură de mașină cu rufe albe pentru a le albi. Apa oxigenată este soluția alternativă perfectă pentru a păstra rufele albe. De asemenea, atunci când se folosește clor la rufele albe, ele tind să se uzeze mai rapid, iar peroxidul nu face asta.

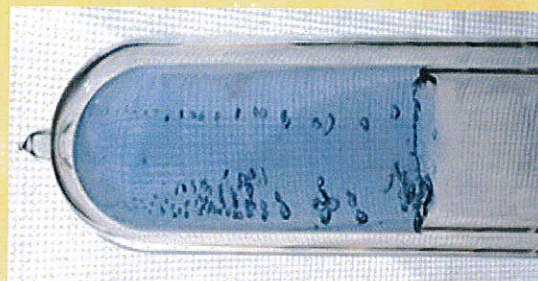
ELEMENTE CHIMICE CARE SE GASESC ÎN CORPUL UMAN

Nițu Florentina-Cristina, Clasa a IX-a A

99% din masa corpului uman este formată din următoarele șase elemente: oxigen, carbon, hidrogen, nitrogen, calciu și fosfor. Corpul unui adult de 70 de kg conține aproximativ 6.7×10^{27} atomi și este compus din 60 de elemente chimice. Vă dați seama că n-am să încep să povestesc despre toate cele 60 de elemente, ci doar despre cele mai importante 11 dintre ele.

Oxigen (O)

Reprezintă 65% din masa corpului. Atomii de oxigen sunt prezenți în apă, aceasta reprezentând 65-90% din masa fiecărei celule a corpului uman. Oxigenul se mai regăsește în plămâni și în sânge, fiind esențial respirației. 20% din aerul respirat este oxigen. Un adult în repaus inhalează între 1,8 și 2,4 grame de oxigen pe minut.

Întreaga omenire în decursul unui an inhalează peste 6 miliarde de tone de oxigen.

Carbon (C)

Reprezintă 18% din masa corpului. Carbonul se regăsește în fiecare moleculă organică a corpului uman, cât și în plămâni ca un produs rezidual al respirației, dioxidul de carbon. El este de obicei ingerat din alimentele care sunt consumate.

Hidrogen (H)

Reprezintă 10% din masa corpului. Ca și oxigenul, acesta se regăsește în fiecare moleculă de apă din organism, cât și în mulți alți compuși care alcătuiesc diferite țesuturi. El se leagă, în mare parte, de carbon și de nitrogen, făcând parte din aproape fiecare moleculă din organism: ADN, proteine, grăsimi, glucide. Legătura de hidrogen ce se formează între atomii ce împărtășesc hidrogen este una dintre cele mai importante interacțiuni, determinând moleculele biologice să se comporte așa cum o fac ele în mod normal. Acidul clorhidric (HCl) este folosit de procesul de digestie pentru a dizolva mâncarea din stomac, astfel ca organismul să o proceseze mai departe.

Nitrogen (N)

Reprezintă 3% din masa corpului. Se regăsește în proteine, acizi nucleici și în compuși organici. Nitrogenul în formă gazoasă se regăsește în plămâni, fiind abundent în atmosferă, 78% din aerul respirat fiind nitrogen, iar 21%, oxigen. Acizii nucleici sunt molecule biologice esențiale vieții, incluzând ADN-ul și ARN-ul. Împreună cu proteinele, acizii nucleici formează cele mai importante macrocelule, care se regăsesc din abundență în toate lucrurile vii, unde funcționează în codarea, transmiterea și exprimarea informației genetice.

Calciu (Ca)

Reprezintă 1,5% din masa corpului. Calciul este principalul component al sistemului osos și al dinților. El este, de asemenea, prezent și în sistemul nervos, muscular, cât și în sânge, unde este necesar bunei funcționări a membranei, reglarea contracțiilor musculare, coagularea sângelui și trimiterii impulsurilor nervoase

Fosfor (P)

Reprezintă 1% din masa corpului. Se regăsește în nucleul fiecărei celule a organismului, inclusiv în celulele albe din sânge. El face parte din acizii nucleici, compușii de energie și din tamponii de fosfat. Fosforul este încorporat în oase, combinat cu alte elemente ca fierul, potasiul, sodiul, magneziul și calciul. Este necesar funcției sexuale și de reproducere, creșterii mușchilor și de a furniza substanțe nutritive nervilor.

Potasiu (K)

Reprezintă 0,25% din masa corpului. Se regăsește ca ioni în mușchi și în sistemul nervos. El este important pentru o bună funcționare a membranei, impulsurilor nervoase și contracțiilor musculare. Cationii de potasiu se găsesc în citoplasma celulară. Electroliții ajută la atragerea oxigenului și la îndepărtarea toxinelor din țesuturi.

Sulf (S)

Reprezintă 0,25% din masa corpului. Se găsește în mulți aminoacizi, în tiamină (vitamina B1) și biotină (vitamina B7). Este necesar

proceselor de dezvoltare și neurologice, pentru sinteza colagenului, detoxifiere, creșterii circulației sângelui, diminuării crampelor și a durerilor de spate, reducerii inflamațiilor, ajutării vindecării mușchilor, ajutării ficatului în producerea colinei, stimulării fluxului de bilă, reglării funcției inimii și creierului, lubrifierii încheieturilor etc.

Sodiu (Na)

Reprezintă 0,15% din masa corpului. Sodiu este important pentru buna funcționare a nervilor și a sistemului muscular. El este excretat prin transpirație. Este stocat în pereții stomacului, articulațiilor și a vezicii biliare. Ajută la prevenirea coagulării sângelui, este important în buna funcționare a membranei, a impulsurilor nervoase, contracțiilor musculare, este un cation în fluidele corporale, contribuie la alcalinitatea limfei și a sângelui, lucrează cu sistemul tampon bicarbonat la nivelul tractului digestiv pentru a preveni arderea pereților stomacului de acidul clorhidric și ajută la reținerea calciului și colesterolului lichid în organism.

Clor (Cl)

Reprezintă 0,15% din masa corpului. Este important în buna funcționare a membranei și în absorbția apei. Este un anion major în fluidele corporale și o parte din acidul clorhidric din sucurile gastrice. Împreună cu potasiul ajută la controlul osmozei.

Magneziu (Mg)

Reprezintă 0,05% din masa corpului. Este necesar activării mai multor enzime, este vital pentru oase și dinți puternici, esențial funcționării creierului și ficatului, calmării nervilor, promovează creșterea celulelor și crește elasticitatea țesuturilor.

TIMP SI SPATIU ÎN ASTRONOMIE

Prof. Bordianu Liviu

Societatea omenească, de-a lungul vremii, a observat trecerea timpului prin succesiunea unor fenomene naturale: răsăritul și apusul soarelui, ziua urmată de noapte, succesiunea anotimpurilor.

Definiția timpului este una dintre cele mai dificile, nu numai din punct de vedere filozofic sau psihologic, dar și fizic. Timpul este una dintre dimensiunile Universului, diferită de dimensiunea spațială prin aceea că timpul ordonează evenimentele într-o succesiune ireversibilă.

Definiția astronomică a timpului: Este împărțirea timpului prin procese ce se derulează periodic, observabile pe sfera cerească. Cea mai evidentă unitate de timp este ziua, definită ca fiind durata unei rotații a Pământului în jurul axei sale, raportată la traversarea meridianului sau a punctului vernal de către Soare. Pământul se rotește în fiecare zi siderală cu 360 grade, într-o oră cu 15 grade, într-un minut cu 0,25 grade.

Definiția fizică a timpului: Reprezintă stabilirea unității de timp printr-un proces care se derulează periodic și care este observabil cu mijloace fizice. Aceasta este necesară întrucât rotația Pământului nu decurge pe deplin uniform. Secunda este durata a 9 192 631 770 de perioade care corespund tranziției între 2 nivele de energie hiperfineale stării fundamentale a atomului de Cesium 133.

Secunda de legătură: Este o corectură care face posibilă egalarea timpului fizic (prin ceasuri atomice) cu timpul astronomic. La nevoie, ea este introdusă sau eliminată la 30 iunie sau 31 decembrie, atunci când diferența dintre cele 2 timpuri depășește 0,7 secunde.

Timpul solar: Reprezintă împărțirea timpului datorată mișcării zilnice aparente a Soarelui pe sfera cerească.

Timpul local: Este indicația relativă de timp la punctul observației. Meridianul locului din care se face observația trece drept linie de referință. **Timpul solar real** și **timpul solar mijlociu** sunt timpuri locale. Două ceasuri aflate pe longitudini geografice diferite arată timpuri diferite pentru că, pentru ambele puncte, Soarele mijlociu, respectiv Soarele real, culminează în momente diferite. Timpul sideral este, de asemenea, un timp local.

Timpul real: Reprezintă timpul normal valabil prin convenții internaționale pentru un teritoriu mai întins (fus orar), de cele mai multe ori timpul local pentru punctele aflate în apropierea meridianului mijlociu al fusului orar.

Totalitatea regulilor ce servesc la fixarea măsurii timpului în diferite sisteme cronologice poartă denumirea de calendar. Termenul derivă de la verbul din limba latină: *calo-are = a chema, a anunța*. (Apariția pe cer a lunii noi, în prima zi a lunii, era anunțată publicului de către preoți).

1. calendar solar: cel mai vechi cunoscut se bazează pe mișcarea aparentă a Soarelui și a fost folosit prima dată de egipteni în anul 4241 î.Hr. El cuprindea 12 luni de câte 30 de zile plus 5 zile care se adăugau la sfârșitul anului (se numeau epagomene), deci 365 zile. Lunile aveau denumiri după zeitățile cărora le erau dedicate. Fiecare lună de 30 de zile era împărțită în trei săptămâni mari de câte 10 zile și 6 săptămâni mici de câte 5 zile. Anul începea cu ziua întâi a lunii. Acest calendar nu lua în calcul fracțiunea de 6 ore din durata anului solar, astfel încât în 4 ani se crea o diferență de o zi.

2. calendar lunaro-solar: are la bază mișcarea de revoluție a lunii și mișcarea aparentă a Soarelui și are drept principiu ca întâia zi a fiecărei luni lunare să coincidă cu apariția lunii noi, dar, în același timp, și fenomenele anului solar să cadă în aceleași luni. A fost folosit de foarte multe popoare ale antichității: babilonienii, chinezii, evreii, grecii, indienii, romanii etc. Are 12 luni care variază între 28 - 31 zile. În Grecia, la începutul mileniului I î.Hr., se folosea calendarul lunaro - solar, fiecare provincie având propriul calendar, dar se bazau pe câteva principii generale comune. Anul începea cu luna solstițiului de vară și avea 12 luni. Periodic se introducea a 13-a lună (fie la mijloc, fie la sfârșitul anului). Grecii nu au cunoscut săptămâna, au împrumutat-o de la evrei. Unele zile ale săptămânii erau indicate prin numere, altele purtau diferite denumiri.

3. calendar lunar: se bazează pe fazele lunii și este străin de mișcarea aparentă a soarelui. A fost folosit de arabi și de popoarele de religie musulmană. A fost creat în Babilon la jumătatea mileniului III î.Hr. Anul avea 12 luni, respectiv 354 zile; lunile alternau 29 cu 30 de zile. Luna era împărțită în patru săptămâni. Începutul fiecărei luni coincide, în general, cu apariția pe cer a lunii noi.

Calendarul mayaș este cel mai precis calendar descoperit până în prezent pe planeta noastră, fapt care a reușit să-i uimească pe oamenii de știință din întreaga lume. Poporul mayaș cunoștea scrierea încă de acum trei mii de ani și dovedea importante cunoștințe de astronomie și matematică. Din start trebuie menționat faptul că matematica mayașilor avea la bază sistemul de numerație ventesimal (cel în baza 20) și nu decimal (în baza 10), așa cum îl folosim noi astăzi.

Marele Calcul (Numărătoarea Lungă): Independent de anul solar, acest calendar se bazează pe numărul de zile trecute, de la un punct de pornire mitologic considerat a fi începutul celei de-a patra ere și momentul creării lumii. După preoții mayași, cea de-a patra eră a început în data de 11 august 3114 î. Hr., atunci când ar fi fost creată lumea.

Calendarul Divin: Numărătoarea Sacră sau Numărătoarea Zilelor, așa cum mai era denumit, acest calendar era un calendar lunar, care combina 20 de nume de zile cu 13 perioade ciclice, adică un total de 260 de zile.

Calendarul Solar: Era un calendar asemănător cu cel gregorian din zilele noastre, fiind folosit pentru necesități sezoniere și având anul format din 360 de zile, împărțit în 18 luni, fiecare de câte 20 de zile. Pentru cele 5 zile rămase, preoții au inventat o nouăsprezecea lună, de numai 5 zile (considerate toate nefaste), deci în total lungimea anului era de 365 de zile.

Fiecare ciclu era guvernat de un alt Soare. Actualul ciclu ține de cel de-al patrulea Soare.

După Marele Calcul, noua dată de început (13.0.0.0.0), adică după cele 13 cicluri complete de 144 000 de zile, a cazut exact pe 21 decembrie 2012.

Astrele au oferit omului un punct de reper, rezolvându-i astfel problema orientării în spațiu. Orientarea în timp și spațiu a dus la apariția și dezvoltarea uneia dintre cele mai vechi științe, **Astronomia**.

Unitățile de măsură pentru lungime folosite în viața de zi cu zi își pierd sensul în aceste cazuri. Centimetrul, metrul sau chiar kilometrul sunt prea mici în astronomie. A fost nevoie să se inventeze alte unități de măsură care să exprime depărtările imense dintre planete și stele. Prima unitate de măsură, folosită în mod special în sistemul solar, este **Unitatea Astronomică**. O unitate astronomică este de fapt distanța medie Terra-Soare și măsoară 149.597.870,691 km. Prescurtarea folosită de astronomi este UA (Unitate Astronomică), dar o putem găsi și în variantă englezească ca AU (Astronomical Unit).

În cazul depărtărilor dintre stele se folosește **anul lumină**. Un an lumină este distanța pe care o parcurge lumina într-un an. În fiecare secundă aceasta străbate 299.792 km, deci într-un an se deplasează 9.460.540.000.000 de km! Depărtarea până la marginea sistemului solar este de 2 ani lumină, iar până la cea mai apropiată stea sunt 4,3 ani lumină. Prescurtarea pentru anul lumină este „a.l.”.

Oare câți ani lumină face lumina până la planete? Nu face ani, ci minute sau ore. De la Soare la Terra, lumina face 8 minute. De la Terra la Jupiter 33 de minute, iar până la Eris, cea mai îndepărtată planetă pitică, lumina face 9 ore. Desigur că există și obiecte cosmice până la care lumina face mii sau milioane de ani.

Lumina lui Jupiter ajunge la noi în aproximativ treizeci și cinci de minute, atunci când această planetă este cel mai aproape de Pământ, iar când se află la cea mai mare distanță de noi, în aproximativ o oră.

Astronomie - Curiozități

Sistemul nostru solar se găsește către marginea Galaxiei noastre, care se numește Calea Lactee.

Galaxia noastră face parte din roiul galactic care se numește grupul local ($D = 5$ mil. ani lumină). Acesta conține 30 galaxii, Calea Lactee fiind una din cele două mai mari.

Galaxia noastră are $D = 100.000$ ani-lumină.

Pământul se află la 30.000 ani-lumină de centrul galactic.

Galaxia noastră efectuează o rotație completă în 230 milioane ani. De la apariția ei, a efectuat 52 de rotații.

Soarele este centrul sistemului nostru planetar și are raza egală cu 109 raze terestre.

Luna este satelitul natural al Pământului și are raza $= 0.27$ raze terestre.

Numărul stelelor din Galaxie se evaluează la 150 miliarde. În afară de Galaxia noastră mai sunt cca. 101 miliarde Galaxii.

Galaxiile se grupează în grupuri și roiuri de galaxii. Între ele există materie foarte rarefiată, numită materie intergalactică, sub formă de stele și pulberi.

Dacă astăzi vedem explozia unei stele aflate la 3000 de ani-lumină de Pământ, atunci acea explozie a avut loc în urmă cu 3000 de ani, adică exact timpul de care are nevoie lumina să ajungă până la noi.

Dacă am putea călători cu viteza luminii, am ajunge la Lună în 1,52 secunde.

Unele stele au diametrul de 300 până la 500 ori mai mare decât al Soarelui.

Distanța medie între stele este de 4-5 ani-lumină (aprox. 45 miliarde km).

Distanța medie între galaxii este de 1 milion ani-lumină.

Dimensiunile Universului nu sunt cunoscute. Se cunoaște până în prezent doar mărimea Universului observabil. Tehnologiile ultimelor decenii au permis depășirea tuturor limitelor de observație, către distanțe din ce în ce mai mari. Potrivit observațiilor actuale, Universul este atât de mare, încât niciun model comparativ nu este suficient de bun pentru a-l exprima, printr-o analogie, în termenii familiari experienței directe, reprezentabili sau intuitivi. Nici cel mai mic fir de praf, încă vizibil cu ochiul liber, în comparație cu întreg Pământul, sau chiar cu Soarele, nu poate sugera corect cât de mică este planeta noastră în raport cu întreg spațiul cosmic cunoscut.

Telescopul Hubble este cel care astăzi ne ajută în explorarea altor galaxii, pentru a înțelege "Creația" Universului.

Telescopul HUBBLE

Stâlpii "Creației"

Bibliografie:

- Lee Smolin, "*Spațiu, timp, univers*", Editura Humanitas 2006;
- Cristian Stelian Marinescu, "*Paradoxul spațiu-timp einsteinian*", Editura AGIR 2006;
- S. Hawking, L. Mlodinow, "*O mai scurtă istorie a timpului*", Editura Humanitas 2007

COLEGIUL TEHNIC "MIRCEA CEL BĂTRÂN"

- LOCUL ÎN CARE...

SE DESCOPERĂ CALITĂȚILE UMANE

Prof. ing. Nicoleta Stoianova

După vacanța de Paști, reluând activitatea școlară, am constatat că ne apropiem cu rapiditate de sfârșitul anului școlar și imediat am început să fac un mic bilanț al competențelor atinse în cadrul orelor de predare, dar, dintr-odată, mi-a fugit mintea la o sumedenie de activități organizate în cadrul Colegiului Tehnic "Mircea cel Bătrân", activități care le pot deschide viitorilor adulți orizonturi noi pentru pășirea în viață cu propriile resurse.

În timp ce mi se derulau în minte nenumărate experiențe care au avut loc în afara orelor de curs, în cadrul școlii noastre, care i-au determinat pe elevi să-și descopere noi aptitudini, în mod special creativitatea, m-a "asaltat" un sentiment de mândrie că fac parte dintr-un colectiv minunat, dintr-o echipă cu oameni deosebiți.

Aceste activități întotdeauna și-au atins scopul și au reușit să adauge lucruri noi în bagajul individual de cunoștințe, au contribuit la formarea personalității copilului, oferindu-le elevilor conexiune cu lumea reală și cu ce ar putea să devină "capcane" ale vieții.

Cele mai interesante aspecte observate la adolescenți, după părăsirea sălii în care au fost de multe ori personajele principale, a fost vizualizarea zâmbetului pe chipurile lor, satisfacția că li s-a oferit ocazia să-și exprime propriile păreri și încântarea că au devenit persoane importante pentru semenii, fiind puși în situația să intervină pentru o evoluție mai bună a rezolvării unor probleme.

Aspectele pozitive ale acestor întâlniri educative sunt acelea că elevii capătă încredere în forțele proprii, le dezvoltă intuiția încât vor putea să prevină situații nedorite din viață, le îmbunătățește vocabularul - care îi va ajuta să comunice corect, coerent și să relaționeze cu orice om, indiferent de gradul de inteligență și cultură - îi determină să aibă în vedere în permanență că trebuie să mențină unitatea grupului din care fac parte și să fie ghidați mereu de spiritul de echipă.

Pentru a-mi întări convingerea că cele enumerate mai devreme sunt verosimile, am trecut prin "vizorul" amintirilor câteva Proiecte. Am început cu "**Campania Anticorupție**", care îi învață pe adolescenți să nu se înfrățescă cu nelegiuirea, ci, dimpotrivă, să ia atitudine în fața acesteia, să o combată, cunoscând posibilitățile pe care le au la îndemână pentru îndepărtarea infracționalității.

Următorul “film” cuprinde ce s-a întâmplat la desfășurarea Proiectului de voluntariat “**Sigur Info**”, cu tema “**Un internet mai sigur**”, la care elevii au trebuit să descopere pericolele care pot să apară în spațiul on-line și modalitățile de prevenire a infracționalității la utilizarea internetului.

Imaginile 1, 2, 3, 4 - Activitate “Un internet mai sigur” – Proiect Sigur Info

S-au succedat în mintea mea evenimentele de la “**Clubul de Film**”, frecventat de elevi cu mult interes, în cadrul cărora adolescenții au avut ocazia să își expună viziunile cu privire la realizările proiectate, să identifice momentele care fac referire la realități din viață, să facă un clasament al preferințelor și să rețină mesaje transmise de regizori prin intermediul filmelor vizionate.

Imagini 5,6,7,8 - Proiect “Clubul de Film”

Nu voi uita nicicând Proiectul cultural **“Ora de Educație Muzicală”**, la care elevii au fost conduși armonios în lumea minunată a muzicii clasice, din perioadele istorice Baroc, Renaștere și Romanticism, cu ajutorul contribuției a doi mari realizatori de emisiuni radio din trustul Radiodifuziunii Române - Radio România Cultural, Mirela Nicolae - realizator de emisiuni educative și Cristian Marica - realizator de emisiuni muzicale.

Imaginea 9 - Proiect “Ora de educație muzicală”- d-na. Mirela Nicolae si dl. Cristian Marica - realizatori de emisiuni la Radio România Cultural

La fiecare întâlnire din această activitate de educație nonformală ne-au vizitat soliști de mare clasă, cu merite și premii internaționale, ai Radiodifuziunii Române, care ne-au redat partituri ale marilor compozitori din acele epoci. Au fost interpreți de vioară, contrabas, oboi, taragot, clarinet, trompetă, saxofon.

Imaginea 10 - violonista Anca Sinaci și contrabasistul Radu Sinaci (sursa www.radioromaniacultural.ro)

Imaginea 11- la saxofon Cristian Soleanu

Aceste personalități i-au determinat pe elevi să iubească și acest segment cultural, prin faptul că li s-a insuflat că e necesar să-și extindă viziunea de percepție și să șteargă definitiv din mintea lor ideea că muzica clasică nu prezintă importanță în evoluția sănătoasă a unei persoane. Argumentele au fost nenumărate, printre care: muzica pe care o ascultă în ziua de azi are rădăcini în muzica clasică, care n-ar fi existat fără marii compozitori ai istoriei; spațiul muzical e în strânsă legătură cu factorii economici, politici, culturali, sociali și e influențat de aceștia; muzica contribuie la dezvoltarea inteligenței, în ziua de azi oferă locuri de muncă pentru specializări din toate sectoarele de activitate.

Imaginea 12- O oră din “Ora de educație muzicală”

Datorită bunăvoinței celor care au inițiat acest Program, elevii au avut posibilitatea să asiste la concerte de muzică clasică oferite gratuit și să descopere tainele minunate ale notelor muzicale.

Imaginea 13 - Eleve din clasa a XI-a A la Concertul din 04.03.2015 de la Sala Radio

Imaginea 14 - Prezența la Concertul din 04.03.2015 de la Sala Radio, Cvartet care a interpretat partituri din Wolfgang Amadeus Mozart

Subliniind ideea că muzica fără tehnică nu există, viitoarele talente ale societății noastre au fost introduse în culisele Radiodifuziunii Române și au aflat cum se produc sunetele, cum se înregistrează emisiuni și teatre radiofonice, cum se selectează și se arhivează materialele audio.

Tinerii participanți la acest mare eveniment, desfășurat în cadrul Colegiul Tehnic “Mircea cel Bătrân”, au ocazia să-și îmbunătățească abilitățile teoretice și practice, deoarece vor trebui să realizeze practic o machetă cu tot ce cuprinde o sală de concerte și să întocmească toate materialele necesare pentru desfășurarea unui concert, indiferent de genul muzical ales.

Terminând derularea experiențelor din anul școlar în curs, am rămas cu o mulțumire în suflet că în liceul la care predau nu au loc doar activități pentru parcurgerea programei școlare, ci și cele prin care urmărim ca viitorul adult să fie pregătit să se confrunte cu realități din viața familială, socială și profesională.

COMBATEREA ANALFABETISMULUI FUNCTIONAL

Asociația Centrul pentru Educație și Dezvoltare Socială, în parteneriat cu Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân” și ENGIM Nazionale a lansat, în luna iulie 2014, proiectul „**Formarea competențelor cheie la elevii de liceu în vederea combaterii analfabetismului funcțional**”, ID 134669. Proiectul își propune să devină o soluție de îmbunătățire a condițiilor de învățare și creșterea motivației pentru învățare a tinerilor cu analfabetism funcțional.

Proiectul este cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013 – Investește în oameni!

Obiectivul general al proiectului „Formarea competențelor cheie la elevii de liceu în vederea combaterii analfabetismului funcțional” vizează susținerea formării competențelor cheie de comunicare în limba română, a celor sociale și civice, inclusiv prin resurse și competențe TIC. Astfel, aproximativ 150 de elevi din clasa a IX-a și a X-a de la Colegiul Tehnic “Mircea cel Bătrân” beneficiază de cursuri de dezvoltare profesională bazate pe abordări extracurriculare non-formale, precum vizite de studiu la centre de cercetare, firme de succes în domenii tehnologice, dar și prin activități de consiliere și orientare psihologică, proiecte tematice și participarea la competiții cu specific interdisciplinar, precum limbă și comunicare, educație civică și tehnologie.

Proiectul își propune și dezvoltarea unor noi modalități și instrumente de implicare în programe de educație a unor agenți educaționali precum părinții, antreprenori, centre de cercetare și tehnologii, prin intermediul unor serii de workshop-uri, seminarii și vizite de studii.

CITATE CELEBRE...

...culese de elevele Nițu Florentina și Abouda Gealila, din clasa a IX-a A

„Descurajarea și înfrângerile sunt unele dintre cele mai sigure căi de succes” (Dale Carnegie)

„Fiecare copil este un artist. Problema este să rămâi un artist când crești.” (Pablo Picasso)

„Natura ne aseamănă. Educația ne deosebește.” (Confucius - filozof chinez)

„Toată educația depinde de mamă.” (Aristotel - filozof Grecia antică)

„Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat.” (Burrhus Frederic Skinner)

„În ochii profesorului tău întotdeauna vei greși, deci nu te mai chinui să încerci.” (Edward A. Murphy)

„Tot ceea ce este între paranteze este de obicei ignorat.” (Edward A. Murphy)

„Educația pe care o primești de la colegiu îți arată cât de puțin știi în realitate.” (Thomas Chandler Haliburton)

„Am înțeles că un om poate avea totul neavând nimic și nimic având totul.” (Mihai Eminescu)

„Nu e nimic mai interesant decât să te întorci într-un loc care a rămas neschimbat ca să îți dai seama cât de mult te-ai schimbat tu.” (Nelson Mandela)

„Nu înceta niciodată să zâmbești, nici chiar atunci când ești trist, pentru că nu se știe niciodată cine se poate îndrăgosti de zâmbetul tău.” (Gabriel Jose Garcia Marquez)

„Rareori ne gândim la ceea ce avem, dar mereu la ceea ce ne lipsește.” (Schopenhauer)

EMOTII DE NOAPTE

Lătează Diana clasa a XI-a E

Privește la luna
Cum doarme nebuna
Și-n somnu-i adânc
O rază-i adună
Lacrimi din ochi...
Surâs de copil
Pe chipul ei lin
Răsare....
Și luna din cer
O privește...
Ascultând neîncrezătoare
Ceea ce ea nevrând, grăiește....
Însă o ultimă dorință
Nu stă în a sa puțință
Să i-o îndeplinească....
Și ratacește o lacrimă
Pe obrazul ei cel fin
Emoție de noapte
Sub cerul cel senin.

TAINA NOPTII

Deschid fereastra și privesc
Steluțele ce îți șoptesc
Povestea lor lungă și vie
Ce numai luna o mai știe.

Și-un licurici strălucitor
Îmi cântă melodii de dor
Mă face iar să-mi amintesc
De chipul celui ce-l iubesc.

Prin pădurea neagră de vis
Pătrund raze, lumini deschise
Ce-mi mângâie sufletul lin
Care de dor îmi este plin.

O adiere dulce vine
Pătrunde'n cameră la mine,
Mă uit din nou, mă regăsesc
În peisajul ce-l privesc!

CINE SUNT EU?

Sunt o picătură de durere
Când sufletul mi-e trist,
Sunt un strop de bucurie
Când sunt fericită.
Sunt o ființă veșnic îndrăgostită,
Sunt o pasăre ce zboară mereu,
Negăsind un refugiu stingher,
Sunt eu....

Diana Lăteăță- clasa a XI-a E

COLEGIUL TEHNIC „MIRCEA CEL BĂTRÂN” – SCURT ISTORIC

Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân” este amplasat în sectorul 1 al Capitalei și, deși în actuala clădire funcționează de 23 ani, unitatea școlară este mult mai veche.

În anul 1966 a luat ființă **Liceul Industrial de Transporturi (L.I.T.)**, aparținând Ministerului Transporturilor, cu sediul în Calea Griviței nr. 31 și având specializări din domeniul transporturilor și al construcțiilor.

Unitatea funcționează sub această denumire și în această locație până în anul 1974, când se împarte în **Grup Școlar Construcții Căi Ferate, Drumuri, Poduri “Aurel Vlaicu”**, cu sediul în strada Expresului nr. 1 și în Grupul Școlar Auto București, cu sediul în Bulevardul Păcii nr. 391.

Grupul Școlar Construcții Căi Ferate, Drumuri, Poduri “Aurel Vlaicu”, care cuprindea și **Școala Profesională nr. 38**, își schimbă denumirea în 1984 în **Liceul Industrial nr. 10** și **Școala Profesională nr. 38**, funcționând în această formă până în anul 1990, când se transformă din nou în **Grup Școlar Industrial Construcții Căi Ferate**, cu sediul în strada Feroviarilor nr. 37 și cu sediul în strada Expresului nr. 1, unde se află și în prezent.

Începând cu anul școlar 2010-2011, conform Ordinului Ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 5375/06.10.2010, denumirea Grupului Școlar Industrial Construcții Căi Ferate București se transformă în **Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân”**.

Școala s-a evidențiat prin formarea multor specialiști în domenii pe care le pregătește (mecanic, construcții și servicii), de la muncitori, până la ingineri și profesori.

- Sloganul nostru: *“Prin noi veți fi cei dintâi, meșteri iscusiți, creatori liberi, poduri între generații”*
- Valorile dominante sunt: egalitarism, cooperare, munca în echipă, respect reciproc, atașamentul față de copii, respectul pentru profesie, libertate de exprimare, receptivitate la nou, creativitate, entuziasm, dorința de afirmare.
- Normele valorice, credințele conducătoare privind conceptele fundamentale ale școlii sunt cuprinse în R.O.I., elaborat pe baza “Regulamentului de organizare și funcționare a unităților din învățământul preuniversitar de stat”, a legilor de bază și privește atât activitatea elevilor, cât și a cadrelor didactice.
- În ceea ce privește climatul organizației școlare, s-ar putea aprecia ca fiind un climat deschis, caracterizat prin dinamism și un grad înalt de angajare a membrilor instituției școlare; relațiile dintre cadrele didactice fiind deschise, colegiale, de respect și de sprijin reciproc.
- Școala urmărește evoluția pieței muncii și folosește informațiile din PLAI și PRAI, încercând să răspundă cât mai bine cerințelor ei și nevoilor individuale prin profilurile în care pregătește elevii.
- Școala colaborează cu diferiți agenți economici și dezvoltă parteneriate inclusiv cu alte unități școlare.

Directorii sunt deschiși și ascultă sugestiile profesorilor, fac aprecieri frecvente și sincere la adresa acestora, le oferă o largă autonomie, îi sprijină și evită un control strict birocratic.

Toate acestea se reflectă pozitiv în activitatea instructiv-educativă și în conduita cadrelor didactice.

PLAN DE SCOLARIZARE 2015 – 2016

LICEU

Liceu curs zi profil tehnic, domeniul de pregătire de bază MECANICĂ

- Tehnician în transporturi - clasa a IX-a - 1 clasă – 28 locuri
- Tehnician mecanic pentru întreținere și reparații-- clasa a IX-a - 1 clasă – 28 locuri

Liceu curs zi profil servicii, domeniul de pregătire de bază ECONOMIC

- Tehnician în administrație – clasa a IX-a - 1 clase – 28 locuri
- Tehnician în activități economice – clasa a IX-a - 1 clase – 28 locuri

Liceu curs seral profil tehnic, domeniul de pregătire de bază MECANICĂ

- Tehnician mecanic pentru întreținere și reparații – clasa a IX-a - 1 clasă – 28 locuri

ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL CU DURATA DE 3 ANI

Domeniul MECANICĂ

- Mecanic auto – clasa a IX-a 1 clase – 28 locuri
- Tinichigiu-vopsitor auto – clasa a IX-a 1 clase – 28 locuri

-Domeniul SERVICII

- Comerciant – vânzător– clasa a IX-a 1 clasă – 28 locuri

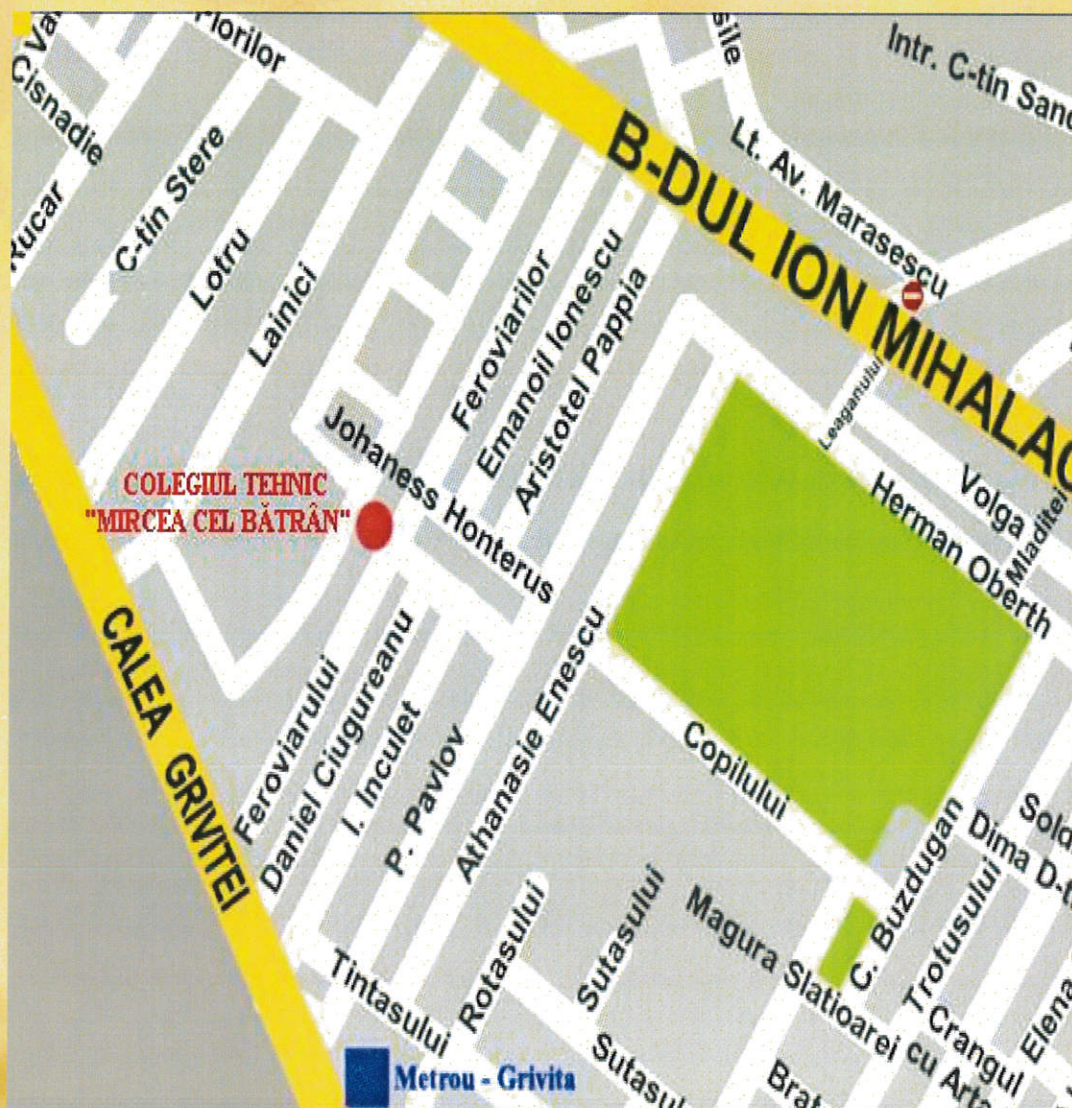
ȘCOALA POSTLICEALĂ

Curs de zi - Domeniul : ECONOMIC

- Agent de gestiune - anul I - 1 clasă – 28 locuri

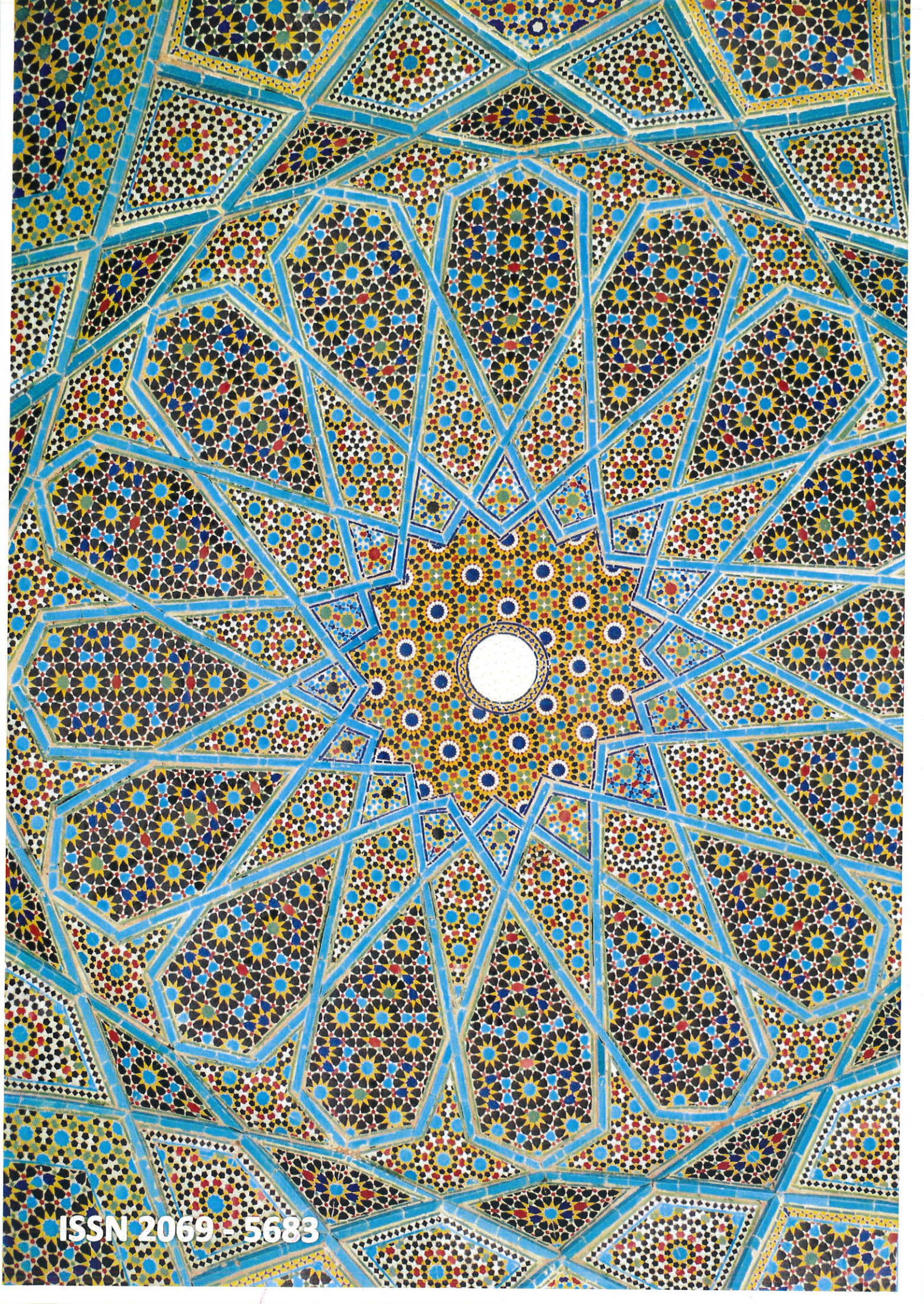
Curs seral, Domeniul: CONSTRUCȚII, INSTALAȚII ȘI LUCRĂRI PUBLICE

- Maistru mecanic mașini și utilaje pentru construcții - anul I - 1 clasă – 28 locuri

Telefon / fax: 021/224.23.76
E-mail: ctmcb2010@yahoo.com
<http://ctmcb.licee.edu.ro>

ISSN 2069 - 5683

ISSN 2069 - 5683